

Рецензия.

Книгата „Освобождението на гр. Хасково“ е малък, но ценен принос, както към нашата история, така също и към нашата книжнина. Тя ни описва всички ония патии, които сж изживѣли нашитѣ бащи и дѣди въ време на освободителната война. Мжкитѣ и страданията на Хасковци сж и на всички други българи. Авторътъ като ни излага всичко онова, което той лично е изживѣлъ: своитѣ трепети, радости, надежди отъ вестта за близката свобода и едновременно съ това страхътъ отъ жестокостта на *озавърлитъ* турци, ни пренасы въ оная не много далечна епоха и ни кара да се вживѣемъ въ нея. Тя ни става близка тъй като случкитѣ, които ни описва, сж свързани съ познати, близки намъ мѣста. Ние виждаме, чувствуваме, че мѣстата, които днесъ сж осѣяни съ грамадни, великолепни сгради, не преди много години сж били арена на ужасни зрелища, че по улицитѣ, изъ които ние сега безгрижно и съ вдигнати глави се разхождаме, нѣкога сж бродили като съпки нашитѣ предци преклонени, несмѣящи да вдигнатъ погледъ, за да не съзратъ увиснало на бесило то тѣлото на свой близкѣтъ другаръ, съседъ, братъ. Ние обикваме тия мѣста, научваме се да ги ценимъ, ставатъ ни скъпи; обикваме по-силно родния си градъ — научваме да ценимъ свободата на родината.

Разказътъ е непринуденъ, лекъ, увлекателенъ. Случкитѣ бързо се мѣнятъ една следъ друга най-разнообрази: ту гжни, мрачни, ту весели, свѣтли.

Стилътъ — плавецъ, картиненъ: той ни подкупва, превзема.

Книгата трѣбва да бжде прочетена не само отъ всички хасковци, но и отъ всѣки българинъ, защото тя ни кара да обикнемъ нашето минало, всѣкога да го помнимъ и да черпимъ назидание отъ него.

Гр. Хасково, 25 Май 1927.

М. Манахилова
К. Карагауровъ
Ст. Шиваровъ

Предговоръ.

Дълги и неописуеми бѣха страданията на българскиятъ народъ, подложенъ на петвѣковно двойно — политическо и духовно — робство. Най-последъ providението се смили надъ него и изпрати братския руски народъ да го освободи. Преходътъ бѣше голѣмъ, отъ робство, въ свобода. При освобождението на нѣкои градове и села, събитията, които сж станали около тѣхъ, като исторически, добре е да се опишатъ и оставятъ като наследство на младото поколение да ги знае и да ги помни.

Настоящата книга е написана съ такава целъ. Нѣма съмнение, че въ онова бурно време, когато хората се бѣха прѣсели на разни страни и скрили, да запазятъ живота си, пълно описание е немислимо. Само това, което съмъ чулъ, видѣлъ и преживѣлъ, него описвамъ. Убеденъ съмъ, че останалитѣ живи съвременници ще я четатъ да си припомнятъ турското робство и освобождението, а младитѣ — да видятъ какъ е станало освобождението на родния имъ градъ Хасково.

Смѣтамъ за свой особенъ приятенъ дългъ да изкажа тукъ моята благодарностъ къмъ Общинския съветъ въ Хасково, който, следъ рецензиране на книгата отъ назначената отъ него комисия въ съставъ: Кмета Ст. Шиваровъ, учителтъ по история К. Карагауровъ и учителката по литература М. Манахилова, постанови да ми се отпусне помощъ, да я издамъ.

Сжщо тъй благодаря и на членоветѣ на комисията за положения имъ трудъ при рецензиране на книгата.

Ст. София, 20 януари 1928 год.

Георги Стояловъ.